

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) การศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม ในรายวิชากฎหมายและจริยธรรม สื่อสารมวลชน การศึกษาด้านความรู้ ในรายวิชาหลักภาษาไทยสำหรับครู การศึกษาด้านทักษะทางปัญญา ในรายวิชาหลักนิเทศศาสตร์ การศึกษาด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ในรายวิชาหลักนิเทศศาสตร์ และการศึกษาด้านทักษะการวิเคราะห์ การใช้ตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยี ในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (TQF) ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ แคะ คั้น คิด คาย ครบ (5K Model) ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษานำเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 การศึกษาผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ แคะ คั้น คิด คาย ครบ (5K Model) ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พบว่า 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.97 จากคะแนนเต็ม 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.41 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.34 จากคะแนนเต็ม 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.50 2) ด้านความรู้ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.20 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.02 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.80 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.98 3) ด้านทักษะทางปัญญา ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.27 จากคะแนนเต็ม 102 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.35 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.73 จากคะแนนเต็ม 102 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.09 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.76 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.28 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.08 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.85 และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.92 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.60 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.33 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.65

1.2 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน หลังจากจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยแคะ คั้น คิด คาย ครบ (5K Model) ผลการวิจัยมีดังนี้

1.2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม พบว่า หลังเรียนด้วยรูปแบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมสูงกว่าก่อนเรียน

1.2.2 ด้านความรู้ พบว่า นักเรียนมีความรู้หลังจากเรียนด้วยรูปแบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2.3 ด้านทักษะทางปัญญา พบว่า หลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนแบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) นักเรียนมีทักษะทางปัญญาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ พบว่า หลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนแบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) นักเรียนมีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยี พบว่า หลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนแบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) นักเรียนมีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3 การศึกษาความคงทนด้านความรู้หลังจากจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) พบว่า นักเรียนมีความรู้หลังจากเรียนด้วย (5K Model) ไปแล้ว 2 สัปดาห์สูงกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่าหลังจากเรียนไปแล้วในช่วงระยะเวลาหนึ่ง นักศึกษายังคงมีความรู้ในเนื้อหาที่เรียน

1.4 การศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59) โดยด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด คือเนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งเป็นความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาคือสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และผลที่ได้รับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และ 4.35 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27

2. อภิปรายผล

2.1 การวิจัยด้านคุณธรรม จริยธรรม (TQF) ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ แคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experiment research) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้และความพึงพอใจระดับของนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 28 คน ในรายวิชากฎหมายและจริยธรรมสื่อสารมวลชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในการพัฒนาการสอน ก่อนการใช้ 5K Model ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่ผู้วิจัยกำหนด หมายความว่า การเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม ต่ำกว่าหลังการใช้การสอนแบบ แคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) ซึ่งมีความสอดคล้องกับ พรพานิ ทับทิมโต

(2550) การสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้กับผู้เรียนผ่านกิจกรรมและหลักการเรียนการสอนต่าง ๆ ถ้าทุกโรงเรียนมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมลงไปสู่เด็กให้ควบคู่หรือเท่าเทียมกับทางด้านวิชาการที่โรงเรียนนั้นปลูกฝังอยู่แล้ว ก็จะเป็นเรื่องดีที่เด็กและเยาวชนจะออกมาเป็นคนเก่งและคนดีควบคู่กันไป เพราะถ้าเรามีแต่ความเก่งแต่ไม่มีความดียึดมั่นในตัวเองนั้น ก็จะไม่เกิดประโยชน์ที่ดีเพียงพอก่ตนเองและสังคม เราอาจจะตกอยู่ภายใต้ของกระแสสังคมและคนรอบข้างโดยที่ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมคอยช่วยเราในการดำเนินชีวิตให้เป็นไปอย่างมีความสุขทั้งตนเองและผู้อื่น ดังนั้นเราควรที่จะปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดในวิถีของการดำเนินชีวิต ให้กลายเป็นสิ่งปกติที่เราทำจนเกิดความเคยชิน นอกจากนั้นแล้วครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ เป็นก้าวแรกในการที่จะเริ่มปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เยาวชนตั้งแต่ยังเล็ก เพื่อที่เมื่อเขาเติบโตขึ้นมาแล้ว จะกลายเป็นรากฐานที่ดีของประเทศชาติสืบต่อไป ที่กัลยา ศรีปาน (2542) กล่าวว่า การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่ามากที่สุด การมีส่วนร่วมของนักศึกษา เป็นการพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ โดยมีความต้องการเป็นตัวผลักดันให้เกิดแรงจูงใจนำไปสู่การพัฒนาการจัดกิจกรรม นักศึกษาหรือการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นก่อให้เกิดพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ทั้ง ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ ในด้านของจริยธรรมสื่อสารมวลชนนั้นการเรียนแบบ 5K Model มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนโดยการปลูกฝังจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยการสืบค้นกรณีตัวอย่างจากแหล่งต่าง ๆ มานำเสนอร่วมกันอภิปราย ซึ่งสอดคล้องกับ วนิดา แสงสารพันธ์ (2551) ได้กล่าวถึงเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนและความรับผิดชอบทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำหน้าที่สื่อมวลชนในสภาพสังคมปัจจุบัน เพื่อให้สื่อมวลชนสามารถดำเนินการตามหน้าที่ของตนโดยไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและจริยธรรมควบคู่ไปกับการใช้สิทธิเสรีภาพภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายรองรับให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพนี้

การเรียน 5K Model ซึ่งประกอบด้วย แคะ การตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน ค้น ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล คิด ลงมือปฏิบัติ คาย นำเสนอแนวคิดที่ และครบ นำความรู้มาประยุกต์ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ Phiomrat (2012) มีความเห็นว่า แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรม ให้กับนักศึกษา คือ การสอดแทรกหลักคุณธรรมจริยธรรมในขณะที่ยังสอนแต่ละวิชา แนวทางด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้กับนักศึกษานั้น มหาวิทยาลัยควรมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้นักศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำเพื่อจะได้ซึมซับและติดตัวไปตลอด และแนวทางการประกอบอาชีพตามจรรยาบรรณ นักศึกษามีความคิดเห็นว่านักศึกษาจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบอาชีพของตนในอนาคต มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีคุณธรรมในด้านนี้ ด้วยการฝึกอบรมเกี่ยวกับจรรยาบรรณในวิชาชีพก่อนจบการศึกษา ซึ่งการเรียนแบบแคะ ค้น คิด คาย ครบ (5K Model) ได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน ให้ผู้เรียนทดสอบความรู้เดิม ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ได้ลงมือปฏิบัติ และนำความรู้ที่นำมาเสนอในรูปแบบของตน ต่อยอดไปสู่การนำความรู้ไปเชื่อมโยงสู่ชุมชนต่อไป มีโอกาสได้แสดงความสามารถ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกถึงการมีคุณค่าของ

ตนเอง วิธีการเรียนการสอนแบบ 5K Model จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ เพราะทำให้ผลงานของกลุ่ม บรรลุเป้าหมายที่กำหนด เพราะสมาชิกมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นภาพรรณ เอี่ยมสำอางค์ (2551) การสอนตามองค์ประกอบ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นสำรวจและค้นหา ขั้นสรุปและอธิบาย ขั้นขยายความรู้ และขั้นประเมินผล ผู้เรียน มีการแสดงพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนในด้านการให้ความร่วมมือแก่กลุ่มในการทำงาน, การมีส่วนร่วมในการอธิบาย, การให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล, การยอมรับความคิดเห็นข้อมูลอื่น, ความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งนี้เองที่ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) ในระดับมาก โดยเฉพาะมีความพึงพอใจมากที่สุดในเรื่องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเรียนแบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) เป็นวิธีการที่เหมาะสมในการนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.2 การวิจัยด้านความรู้ (TQF) ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ แคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experiment research) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและ หลังการเรียนรู้และความพึงพอใจระดับของนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 30 คน ในรายวิชาภาษาศาสตร์ สำหรับครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในการพัฒนาการสอน ก่อนการใช้ 5K Model ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่ผู้วิจัยกำหนด หมายความว่า การเรียนด้วยวิธีการสอน แบบเดิม นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีทักษะด้านความรู้ ต่ำกว่าหลังการใช้การสอนแบบ แคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ศิราณีย์ อินทรหนองไผ่ และจุฑามาศ คชโคตร (2560) ศึกษา ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า ด้านความรู้มีผล การเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจิตวันต์ หงษ์กิตติ ยานนท์ และพิทยา แก้วสาร (2557) ศึกษา รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อ ศึกษาสมรรถนะตามมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) ผลการศึกษานักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีความรู้ และเจตคติต่อการเรียนพยาบาลหลังการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทั้ง 6 ด้าน โดยงานวิจัยดังกล่าวสนับสนุนว่า การเรียนการสอนด้วยรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลให้ผลการเรียนด้านทักษะความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การเรียน 5K Model ซึ่งประกอบด้วย แคะ การตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน คั่น คั่นคั่ว รวบรวมข้อมูล คิด ลงมือปฏิบัติ คาย นำเสนอแนวคิดที่ และครบ นำความรู้มาประยุกต์ใช้ ซึ่งการเรียน แบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) ได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นโดยเน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางในการเรียน ให้ผู้เรียนทดสอบความรู้เดิมค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ได้ลงมือปฏิบัติ และนำความรู้ นั้นมานำเสนอในรูปแบบของตน ต่อยอดไปสู่การนำความรู้ไปเชื่อมโยงสู่ชุมชนต่อไป มีโอกาสได้แสดง ความสามารถ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกถึงการมีคุณค่าของตนเอง วิธีการเรียนการสอนแบบ 5K Model จึงทำ ให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ เพราะทำให้ผลงานของกลุ่มบรรลุเป้าหมายที่กำหนด เพราะสมาชิกมีความ รับผิดชอบร่วมกัน ทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นภาพรรณ เอี่ยม

สำอองค์ (2551) การสอนตามองค์ประกอบ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นสำรวจและค้นหา ขั้นสรุปและอธิบาย ขั้นขยายความรู้ และขั้นประเมินผล ผู้เรียนมีการแสดงพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนในด้านการให้ความร่วมมือแก่กลุ่มในการทำงาน, การมีส่วนร่วมในการอธิบาย, การให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล, การยอมรับความคิดเห็นข้อมูลอื่น, ความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งนี้เองที่ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) ในระดับมาก โดยเฉพาะมีความพึงพอใจมากที่สุดในเรื่องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเรียนแบบแคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) เป็นวิธีการที่เหมาะสมในการนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้

2.3 การวิจัยด้านทักษะทางปัญญา (TQF) ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ แคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experiment Research) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้และความพึงพอใจระดับของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 11 คน ในรายวิชาหลักนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในการพัฒนาการสอน ก่อนการใช้ 5K Model ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่ผู้วิจัยกำหนด หมายความว่า การเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีทักษะทางปัญญา ต่ำกว่าหลังการใช้การสอนแบบ แคะ คั่น คิด คาย ครบ (5K Model) ซึ่งมีความสอดคล้องกับ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางปัญญากับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีผลการวิจัยที่จะอภิปรายดังนี้ 1. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางปัญญากับการคิดอย่างมีวิจารณญาณนักศึกษา ทักษะทางปัญญาของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เกือบทุกทักษะ ยกเว้นทักษะการเปรียบเทียบ และทักษะการจำแนก ไม่มีความสัมพันธ์กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลี ไชยเสนา (2548) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางปัญญากับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า ทักษะทางปัญญาของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 เกือบทุกทักษะ ยกเว้นทักษะการจำแนก ไม่มีความสัมพันธ์กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณและสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีจันทร์ วรรณขาว (2544) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางปัญญากับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม พบว่า ทักษะทางปัญญาของนักศึกษาพยาบาลโดยรวม มีความสัมพันธ์กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เกือบทุกทักษะ ยกเว้นทักษะการจำแนก ไม่มีความสัมพันธ์กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลการวิจัยสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุณีภา ชินวุฒิปัทธธีรา วุฒิพงษ์พัทธ์ จุฑามาศ คำอุดม (2559) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักต่อผลการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ผลการ

เรียนรู้ทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาล ด้านความรู้ ความสามารถทางปัญญา ของนักศึกษาพยาบาล เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประเมินผลการเรียนรู้ นักศึกษามีผลการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบ วิชาชีพการพยาบาล เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล ภายหลังจากสอน แบบใช้ปัญหาเป็นหลักอยู่ในระดับมาก ($M = 3.56, SD = 0.24$) และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอน แบบใช้ปัญหาเป็นหลัก อยู่ในระดับมาก ($M = 4.16, SD = 0.40$) ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าการสอน แบบใช้ปัญหาเป็นหลักช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาล มีความรู้ความสามารถทางปัญญาในการคิด วิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และแก้ไขปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ และมีพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นควรนำรูปแบบการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักไปใช้ในการจัดการเรียนการ สอนในรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ความสามารถทางปัญญาของนักศึกษาพยาบาล จากการสอนโดยใช้ ปัญหาเป็นหลักพบว่านักศึกษาพยาบาล จำนวน 74 คน สอบผ่านเกณฑ์การประเมินผลของสถาบันร้อยละ 60 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 58.16 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 25.58 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 63.95 และมีคะแนน เฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จะเห็น ว่า นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์มีเป็นจำนวนมาก เนื่องจากวิธีการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลัก จะส่งผลให้ นักศึกษาเกิดกระบวนการคิดแก้ไขปัญหา แต่นักศึกษาไม่เคยเรียนลักษณะเช่นนี้มาก่อน ครั้งนี้ข้อสอบที่วัด การคิดขั้นสูงมีเป็นจำนวนมาก เป็นข้อคำถามที่วัดความจำ ความเข้าใจ และนำไปใช้ จำนวน 19 ข้อ ส่วน ข้อสอบวิเคราะห์และประเมินค่า มีจำนวน 21 ข้อ จึงทำให้นักศึกษาจำนวนหนึ่ง สอบไม่ผ่านเกณฑ์ ผล การศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Wiriyawit พบว่านักศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการศึกษาของ Pratumviang และ Tiyawong พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักทำให้นักศึกษา ได้รับความรู้เช่นเดียวกับ การสอนด้วยรูปแบบปกติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะวิธีการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก ใช้หลักการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เรียนจากประสบการณ์ โดยใช้กรณีศึกษาในวิชาชีพมาเป็น ตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ การเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการปฏิบัติงาน ทางวิชาชีพ ในด้านการแก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ การสอนแบบใช้ปัญหา เป็นหลัก ยังสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพราะใช้ปัญหาจริง มาเป็นตัวกระตุ้นสามารถประยุกต์ความรู้มา ใช้ในการแก้ปัญหา รวมถึง ผู้เรียนมีการเรียนรู้แบบความคิดสร้างสรรค์ เพราะต้องใช้ความรู้เดิม ที่มีอยู่มา คิดในการสร้างความรู้ใหม่ที่จำเป็น เพื่อต่อเติมเสริมเข้ากับความรู้เดิม

อีกประการหนึ่ง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ใช้กระบวนการเรียนการสอน 8 ขั้นตอน คือ 1) โจทย์ ปัญหา ผู้สอนแจกสถานการณ์ปัญหาให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับสิ่งที่กำหนดให้ 2) การระบุปัญหาผู้เรียน

ทำความเข้าใจกับสถานการณ์ปัญหา 3) การวิเคราะห์ปัญหา เป็นการคิดอย่างมีเหตุผลในการสรุปรวบรวมความคิดเห็น ความรู้และความคิดของสมาชิกภายในกลุ่มเกี่ยวกับขบวนการกลไกที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหา 4) การตั้งสมมติฐาน ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นแบบระดมสมอง เพื่อสร้างสมมติฐานที่สมเหตุสมผลกับสถานการณ์ปัญหา 5) การกำหนดวัตถุประสงค์ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มและตัดสินใจว่า ข้อมูลอะไรที่จำเป็น และยังคงขาดอยู่ กลุ่มผู้เรียนช่วยกันกำหนดวัตถุประสงค์ การเรียนเพื่อไปค้นคว้าข้อมูล ซึ่งต้องใช้ทักษะการทำงานเป็นทีม 6) การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล ผู้เรียนแต่ละคน ในกลุ่มจะมีหน้าที่รับผิดชอบในการไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย 7) การสังเคราะห์ข้อมูล ผู้เรียนแต่ละคนจะนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว่ามานำเสนอในกลุ่ม โดยใช้ทักษะการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ ถ้าข้อมูลที่ยังไม่ครบถ้วน จะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติม 8) สรุปผลการเรียนรู้ เป็นการสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันจากแหล่งเรียนรู้ กิจกรรมกลุ่ม และการนำเสนอผลที่ได้จากการเรียนรู้ของผู้เรียน จากนั้น ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการพยาบาล ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสม เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและแก้ไขปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักของนักศึกษาพยาบาล อยู่ในระดับมาก ($M = 4.16, SD = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักศึกษาเห็นว่าวิธีการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก มีประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายประการ ได้แก่ การวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง การควบคุมตนเอง และรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง มีการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ทำให้กลุ่มมีประสิทธิภาพในการพัฒนาจุดหมายร่วมกัน เกิดทักษะการตั้งคำถามเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะการประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการสืบค้นข้อมูล ทักษะการสื่อสาร การพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จากการแก้ปัญหา มีความคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บรรยากาศ การช่วยเหลือกัน ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก เพราะเกิดความสนุกในการเรียนรู้ ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายที่ตนอยากรู้ หรือสิ่งที่เพื่อนนำมาเล่าให้ฟัง ดังนั้น การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก เรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาล สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ และยังพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ของผู้เรียนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร มีความพร้อมในการเป็นพยาบาลที่ดีต่อไป สรุปผลการเรียนรู้เรื่องกฎหมายเกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาลด้านความรู้ ความสามารถทางของนักศึกษาพยาบาล ภายหลังจากสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดพฤติกรรม ด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล ภายหลังจากสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก อยู่ในระดับมาก และนักศึกษา มีความพึงพอใจต่อการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ฉะนั้น ควรส่งเสริมให้นำรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษา

การเรียนรู้แบบแคะ คั่น คัด คาย ครบ (5K Model) จัดการเรียนรู้เป็น 5 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย แคะ เป็นการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน คั่น เป็นการค้นคว้า รวบรวมข้อมูล เพื่อต่อยอดองค์ความรู้ คัด เป็นการลงมือปฏิบัติ คาย เป็นการนำเสนอแนวคิดที่ได้จากการเรียน และครบ เป็นการนำความรู้มาประยุกต์ใช้เชื่อมโยงสู่ชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับโรเจอร์ (Rojers, n.d. อ้างถึง ในจินดา กิจพูนวงศ์, 2537) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์สามารถเกิดขึ้นได้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีบรรยากาศผ่อนคลาย ทุกคนสามารถทำงานได้ด้วยความสบายใจ และมีภาวะเสรีในการแสดงออก เช่น การพูด การแสดงออก หรือ การทำในสิ่งที่มีลักษณะแปลกใหม่ จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า ผู้เรียนสามารถคิดและเขียนคำศัพท์ได้มากขึ้น เมื่อได้ฝึกคิด และเขียนบ่อยๆ โดยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดจินตนาการและรู้จักใช้เหตุผล ควบคู่กับการคิด ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนมีประสบการณ์ การคิดสร้างสรรค์ และมีความชำนาญในการคิดมากขึ้น ซึ่งนักเรียนได้รู้จักจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาในงานของตนเอง และสามารถนำมาปรับปรุงพัฒนางานของตนเองให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ บันลือ พฤกษ์วัน (2536) ได้กล่าวถึง แนวทางการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า ครูต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง และให้อิสระนักเรียนในการทำงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนได้กำลังใจจากครูผู้สอนที่ให้ความสำคัญกับความคิด และผลงานของนักเรียนทุกคน รวมทั้งให้แรงเสริมด้วยวิธีการต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดอย่างหลากหลาย และมีการปรับปรุงพัฒนากิจกรรม การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนจนทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเขียน และมีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น และการเขียน ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทอร์แรนซ์ (Torrance, n.d. อ้างถึงใน ชาติชาย ทนะขวิ้ง, 2551) ซึ่งได้กล่าวถึงการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า การที่แสดงและเน้นให้เด็กเห็นว่า ความคิดของเด็กนั้นมีคุณค่าและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ จะทำให้เด็กเกิดความภูมิใจ และมีกำลังใจที่จะคิดสร้างสรรค์ต่อไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะความสามารถในการคิด คือ คิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวลี ปัญญา (2548) ชุตินา วงษ์พระลับ (2549) ปาริสา ผ่องพันธุ์งาม (2550) และพรณทิพย์ ผุยมณฑรี (2551) ที่ได้ศึกษาการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งผลการวิจัย พบว่านักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนในรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้คิดค้น วางแผน และลงมือปฏิบัติ และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผลการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีคุณภาพ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) นั้นมีผลทำให้นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น ไม่เบื่อหน่ายการเรียน มีความคิดริเริ่ม แปลกใหม่ สนุกสนานกับการเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และทำให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเรียนแบบแคะ คั่น คัด คาย ครบ (5K Model) เป็นวิธีการที่เหมาะสม ในการนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะทางปัญญา

2.4 การวิจัยด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (TQF) ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ แคะ คั้น คิด คาย ครบ (5K Model) เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experiment research) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้และความพึงพอใจระดับของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 18 คน ในรายวิชาหลักนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในการพัฒนาการสอน ก่อนการใช้ 5K Model ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่ผู้วิจัยกำหนด หมายความว่า การเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบต่ำกว่าหลังการใช้การสอนแบบ แคะ คั้น คิด คาย ครบ (5K Model) ซึ่งมีความสอดคล้องกับ นีรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527) การมีส่วนร่วมมีความเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่ม Erwin (อ้างถึงใน ยุพาพร รูปงาม, 2545) กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของบุคคล แก้ไขปัญหาร่วมกัน การมีส่วนร่วมของนักศึกษา อเล็กซานเดอร์ แอสติน (Alexander W. Astin, 1984) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา ไว้ 5 ประการคือ 1) การใช้ร่างกายและแรงใจเข้าไปสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ อาจเป็นสิ่งทั่วไป เช่น ประสบการณ์ในการเป็นนิสิตนักศึกษา หรือสิ่งที่เฉพาะเจาะจง เช่น การเตรียมตัวสอบวิชาใดวิชาหนึ่งก็ได้ 2) “สิ่งต่าง ๆ” ที่เข้าไปมีส่วนร่วมนั้น จะเป็นสิ่งทั่วไป หรือสิ่งที่เฉพาะเจาะจงก็ตาม การมีส่วนร่วมจะเกิดขึ้นในลักษณะที่แตกต่างกัน นิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีส่วนร่วมในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในปริมาณที่แตกต่างกัน และนิสิตนักศึกษาคนหนึ่งคนเดียวก็มีส่วนร่วมกับสิ่งต่าง ๆ กัน ในเวลาที่ แตกต่างกัน 3) การมีส่วนร่วมมีทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การมีส่วนร่วมในเชิงปริมาณของ นิสิตนักศึกษาอาจวัดได้ว่า นิสิตนักศึกษาใช้เวลากี่ชั่วโมงในการเรียน สอนในเชิงคุณภาพ อาจวัดในแง่ที่ว่า นิสิตนักศึกษาทบทวนและเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมายให้ หรือ เพียงแต่จ้องที่หนังสือแต่ไม่สนใจ เป็นต้น 4) การพัฒนาด้านการเรียนรู้ และบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา ที่เกิดจากโปรแกรม การศึกษานั้น เป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณ และคุณภาพของการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาใน โปรแกรมการศึกษานั้น 5) ประสิทธิภาพของนโยบายหรือการปฏิบัติการใดๆ ทางการศึกษา นั้น เกี่ยวข้องโดยตรง กับความสามารถของนโยบายและการปฏิบัติ นั้น ๆ ในการที่จะเพิ่มการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา แอสติน (1993) กล่าวว่า นโยบายการปฏิบัติการของสถาบันทุก ๆ อย่าง เช่น ตารางชั้น เรียน กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียน การปฐมนิเทศและการแนะนำนิสิตนักศึกษา ตลอดจนถึง นโยบายในด้านที่ไม่เกี่ยวกับวิชาการ เช่น การจัดอาคารสถานที่ จำนวนและประเภทของกิจกรรม นอกหลักสูตรต่าง ๆ รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการเข้าร่วม จากการศึกษาของ Triandis (1971) เกี่ยวกับทฤษฎีการมีส่วนร่วม (active participation theory) พบว่า ทางด้านจิตวิทยา สังคม ทัศนคติ หรือพฤติกรรมจะเปลี่ยนได้ ถ้ามีส่วนร่วมในสถานการณ์นั้น ๆ ขวัญฤดี ขำซ้อนสัตย์ (2542)

พฤติกรรมความรับผิดชอบ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่น มีความเพียรพยายามและละเอียดรอบคอบในการทำหน้าที่ต่อตนเอง สังคม และยอมรับผลการกระทำของตนเองด้วยความเต็มใจ การมีส่วนร่วมของนักศึกษา เป็นการพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ โดยมีความต้องการเป็นตัวผลักดันให้เกิดแรงจูงใจนำไปสู่การพัฒนาการจัดกิจกรรม นักศึกษาหรือการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นก่อให้เกิดพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ทั้ง ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ วัฒนา ปญญฤทธิ์ (2554) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เป็นทักษะที่แสดงถึงความสามารถในการทำงานกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมรวมถึงความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง ทั้งนี้การที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถดังกล่าวได้วิธีหนึ่งคือ การให้โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและได้รับข้อมูลป้อนกลับต่อผลงาน ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์ตนเอง ตลอดจนการมอบหมายงานที่กระตุ้นความสามารถให้มีผลงานที่ก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ

การเรียนแบบแคะ คั้น คิต คาย ครบ (5K Model) จัดการเรียนเป็น 5 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย แคะ เป็นการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน คั้น เป็นการค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ คิต เป็นการลงมือปฏิบัติ คาย เป็นการนำเสนอแนวคิดที่ได้จากการเรียน และครบ เป็นการนำความรู้มาประยุกต์ใช้เชื่อมโยงสู่ชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ ชูลิแวน (อนุวัติ คุณแก้ว 2538, หน้า 55 อ้างจาก Sullivan 1989,1961 p. 36) การมอบหมายการบ้านให้นักเรียนรับผิดชอบค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำเสนอทำให้นักเรียนมีผลการเรียนและมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น โดยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เป็นรูปแบบของการช่วยเหลือพึ่งพากันด้วยอัธยาศัยดี การมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างการทำงานกลุ่ม การมีความรับผิดชอบต่อการทำงานของตนเองซึ่งการเรียนแบบแคะ คั้น คิต คาย ครบ (5K Model) ได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน ให้ผู้เรียนทดสอบความรู้เดิม ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ได้ลงมือปฏิบัติ และนำความรู้ที่นำมาเสนอในรูปแบบของตน ต่อยอดไปสู่การนำความรู้ไปเชื่อมโยงสู่ชุมชนต่อไป ทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงเป้าหมายของการเรียนในแต่ละครั้งการมีอิสระในการเลือกทำงานกลุ่มกับเพื่อ มีโอกาสได้แสดงความสามารถ ทำให้เกิดแรงกระตุ้นที่จะทำงานขึ้นต่อไป และสร้างให้สมาชิกภายในกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อการทำงาน การร่วมมือร่วมใจกันทำงานให้มีการยอมรับระหว่างกัน ผู้เรียนเกิดความรู้สึกถึงการมีคุณค่าของตนเอง วิธีการเรียนการสอนแบบแคะ คั้น คิต คาย ครบ (5K Model) จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ เพราะทำให้ผลงานของกลุ่มบรรลุเป้าหมายที่กำหนด เพราะสมาชิกมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน

2.5 การวิจัยด้านทักษะการวิเคราะห์ การใช้ตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยี จากผลการวิจัยการใช้วิธีการเรียนแบบการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบแคะ คิต คั้น คาย ครบ (5 K Model) เพื่อเพิ่มพัฒนา

ทักษะการวิเคราะห์ การใช้ตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 39 คน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 ทำให้ทราบว่า การสอนแบบแคะ คัด คั้น คาย ครบ (5 K Model) สามารถเพิ่มสามารถเพิ่มพัฒนาการทักษะการวิเคราะห์ การใช้ตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยี ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ เนื่องจาก นักศึกษามีโอกาสฝึกทักษะฟัง - พูดจนเกิดความเคยชิน และได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความมั่นใจ ซึ่งจะช่วยลด ความกดดันและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติในที่สุด ซึ่งผลของการลดความวิตกกังวลยังเป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจมีแนวโน้มที่จะแสวงหา โอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษาผู้เรียนที่มีทัศนคติด้านบวกต่อการเรียนภาษาเป้าหมายจะเรียน ได้ดีกว่าผู้เรียนที่มีทัศนคติด้านลบ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 การวิจัยด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้วยวิธีการสอนแบบ แคะ คัด คั้น คาย ครบ (5K Model) เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experiment research) ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการศึกษา ในรายวิชาบรรยาย ควรนำรูปแบบไปใช้กับรายวิชาอื่นเพื่อทดสอบเครื่องมือให้ได้มาตรฐานต่อไป

3.2 ในการวิจัยด้านคุณธรรม จริยธรรม ควรมีการวิจัยซ้ำกับกลุ่มเป้าหมายเดิม ในรายวิชาอื่น และควรมีระยะเวลาวิจัยที่เป็นการวิจัยในระยะยาว เพื่อทดสอบเครื่องมือให้ได้มาตรฐาน

3.3 ควรนำรูปแบบการสอน แคะ คัด คั้น คาย ครบ ไปปรับใช้ในรายวิชาอื่นเพื่อนำผลมา เปรียบเทียบและปรับปรุงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.4 ความคงทนของการเรียนรู้ควรเว้นระยะให้เหมาะสม ไม่ควรเว้นระยะห่างมากหรือน้อยเกินไป

3.5 ควรนำรูปแบบการสอน แคะ คัด คั้น คาย ครบ ไปประยุกต์ใช้กับนักศึกษาในทุกรายวิชาที่เป็น รายวิชาบรรยายเพื่อทดสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบดังกล่าว

3.6 ควรมีการทำวิจัยในลักษณะนี้ในรายวิชาอื่นๆ ทั้งรายวิชาภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เพื่อให้ ผลการวิจัยครอบคลุมการเรียนการสอนทุกรูปแบบ

3.7 ควรศึกษารูปแบบวิธีการสอนแบบอื่นๆ ที่ส่งเสริม หรือพัฒนาทักษะทางปัญญา

3.8 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์กับนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อ สนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล

3.9 การวิจัยด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้วยวิธีการสอนแบบ แคะ คัด คั้น คาย ครบ (5K Model) เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experiment research) ซึ่งเป็นการ

วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการศึกษาในรายวิชาบรรยาย ควรนำรูปแบบไปใช้กับรายวิชาอื่นเพื่อทดสอบเครื่องมือให้ได้มาตรฐานต่อไป

3.10 ในขั้นตอนการแบ่งกลุ่มนักศึกษา ในระยะแรกควรจัดแบบอิสระตามความสมัครใจ แต่ครั้งต่อไปควรจัดโดยมีข้อกำหนด เช่น อาจารย์ผู้สอนเป็นคนจัด หรือตั้งเกณฑ์การแบ่งกลุ่มไว้ให้ชัดเจนเพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนที่หลากหลาย จะทำให้มีโอกาสได้ทำงานกับผู้อื่นมากขึ้น ซึ่งจะ ช่วยพัฒนาทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมากขึ้น

3.11 การพูดภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่ใช้เวลาในการประเมินนานกว่าทักษะอื่น ๆ เนื่องจากต้อง ประเมินกลุ่มเป้าหมายทีละคน ไม่เหมือนกับด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน ที่สามารถประเมิน กลุ่มเป้าหมายพร้อมกันกลุ่มใหญ่ได้ ดังนั้นการทำวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการพูดอาจจะต้องใช้เวลาทำ มากกว่าทักษะด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงควรมีการวางแผนระยะเวลาในการทำวิจัยให้เหมาะสมเพื่อที่จะได้ ผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริงถ้าเป็นไปได้ควรมีการทำวิจัยต่อยอดจากงานวิจัยครั้งนี้ โดยใช้แนวทางการสอน แบบแคะ คิต คัน คาย ครบ (5 K Model) เพื่อเป็นการเพิ่มบริบทสิ่งแวดล้อมของการนำภาษาอังกฤษไป ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลายและใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากขึ้น